

գում նորին ։ Ո՛հ ։ արդարեանց Ուղարկ ։ ո՛ր
հարկե՞մ ես 'ի բարկացալ թեան իմում շնչել ընդ
նմա զո՞ր սրբոյ ։ ամենայն սրբեր ։ ուր դասնի
ցիմ՝ ես՝ որդակեց ընկնիմ ։ Թարգմանցայց ։
Լսասնոր 'ի պանդուխտ երկրիս ։ ամենայն ինչ
օտմա՞ է վրամ իմ ։ իսկ 'ի հայրենիո իմ ։ ամե-
նայն ինչ ծանօթ ։ ամենայն ինչ վիպ իմաց եր-
ջանիս թեանց և հասարակիմ 'ի վրաս իմ ։ Ո՛հ
պատահեցայց նմին ամենաբեր ։ այլ եղև ընդ
նմա ։ Թախաւնցայց շարժ դորին ընտիր թեանք
և յաներկայթս հեռեկայց շարժայ նորին 'ի խոր
անասուն ։ երբե՞ն լուայց զմոյն նորա ։ շնչեցիդ
գորն ։ ուր ինչսասնցոյցանի զմեկն՝ կամ՝ զու-
ստիցը յօգտութի քանդակագրեալս ։ ուսպե-
ցից արտասարգ հանգարարաւորոյ՝ ստիցն շարից ։
յանդորրու թեան անդ դիւերոյ նշանեցից զպս
ճարպին վաւեալ աւսնի պատկերին թախանցե-
լոյ 'ի պատահանի ասն նորին ։ ընդ նմա կացից
յալլիմ և արցնեցի զԼ՝ սուսանամայրն սարգմ-
երժանիս թեան իննացնորին ։ Լա ոյսպէս ։ ո՞ր իմ
հայրենիք ։ և զուր անասնո՞ք հայրենի երկրին ։ ո՞ր
եղևր կանաչազարդ պետին ։ Սարգաւոյ իրկին սե-
ռանիցիք զՍարգ վերագործեալ առ ձեզ ։ ուս 'ի
թաւամեկ 'ի ճշտ ձեռ թաւամեկ անդ՝ ուր ծաղկե-

յայն համեմատ անտեսել զայնոսիկ ունեւոր օրի-
նքն: որք ոչ հաճեցան առնուլ զօրինակութիւնս
ի 19 սեպտեմբերի. ԳԼՅՈՒՐԻՔԵՅՆ հանգե-
տաւ ամենայն զօրոյ միահաղթին, և չու արշա-
ւանաց հրատարակեաց զեւր ի քաղաքն Եւփոսի-
դոսոյ, և յոյժ ուրախ եղև ընդ գեղեցիկ կարգ
նոցն և ընդ քաջամարտ կրթութիւնս Բռնոյ
զորեղանքին կերտուելը ի սարհանդականցին
թիւ անոցն Ա իսկէ, չու արար տարազէ՛մ գեղ
ի Ա իննից, ուր և և հաս ի 20 սեպտեմբերի.
ի 11 ժամու երեկոյն, ի Խանապարհին իրեւ և
հաս ի քաղաքն Ռ. ման, ՆՈՐԻՆ ՎԵՆԷՍԷԼԱՆՈՒ
ԹԻԻՆՆ քարեհաճեցաւ այց առնել Շաշեար-
հիկ պարտիքին, որ նոսի կոչուր Սոփիայ, այլ
այժմ Գրախա Թաղուչոյ:

— Երջանիկ զար, յարմ ամենայն աղբ և
ամենայն ժողովուրդ թաղ մանուցեալ զպիտանու-
թիւն լուսաւորութեան և ստանալ, իւրաքան-
չիւն փութեալ են գեղեցիկ նախանձաւ, ի հա-
տառել ի քաղաքս և ի գեղոյ, ի հայրենիս և
արտաքս հայրենեաց զգուցս օտ ի բարեկե-
թութիւն մանկանց, Գրախա և սարսափանալ
ընդ նոր ձեւաւորութիւն հրեկոյ ժողովրդեան
բառիկաց յՕրհնայ, որք յսկն յանգիւման
սեւեռոյ զբիւր սգուստ ուսման, ինչ ի փման
սարսափութեան և ինչ յոյլ կենցաղագուս մե-
տաքութիւն, միտքան հոգեւոյ և միտքան ջանի-
կ ծախուց իւրեանց հաստատեալ են իրեանց
պարս յՕրհնայ քաղաքի:

Ի անցեալ Սոփիայի ամայն ի ներ-
այտնեան Նորին Ա ի հաստատութեան, հո-
տարածուի առանձնական մասին Օրհնայ գաւա-
րին, ի կարգադրական կարգիւն (սաղաթիւն)
ի տաճարին հրեկոյ տաղմեցին զերկար կեանս Սեփ-
ԼՅՈՒՐԻՔ և ամենայն Օրհնայի տաճար
նոց, ապա երգեցին զնաւագս յորինեալս փան
հանգիստս Լուսաւոր ժողովուրդ ևին աշակերտք,
հաւցելը և բարձրութիւն հրեկոյ, ի փախմանի
թիւերցան զարքանի հրապարակին, սրով Թա-
տարի ուղտ բանալ զԼուսաւորանս և զնաւս, և
ոչ բնաւան եղեալ, եր բան աղանձին, ի բե-
անոյ աղանջ և սանդեաց հաստատեցեր զըհ-
աւի քոյ: Լուսաւոր ահա սկիզբ եղև բարեկեց
թիւութեան հրեկոյ հաստատութեան յՕրհ-
նայ քաղաքի, ուրանոր յայտնալ միմանեաց
անկաւոր միայն ուսանելին ի տան իւրեանց զհոյ-
նի բարբառն: Բրժանի և զամբնեան և պա-
տոյս այս հաստատութիւն, որ ոչ գրանցե-
լայն ձեւն ապա կրթութեան աղքատ մանկանց

իւրոյ աղբի, այլ և ի միջն անթիւ հոգոյ առ-
ևարական ձեւաւորութեանց ոչ ինչոյ զարշա-
տութեան և զմանաւոր փան աղքատս գործոյ:
Առանձնի առարկայը ի զարգիս յայտնի
պարտին իննել հաստատութեան, նախնի
լեզուն հրեկոյ, լեզուք Սոփիայ և Գաղղոսոյ, ոչ
աշխարհադրոյ ի թիւս քանակի, հարաւառմար փա-
ձառականութե, կանոնք առևարական գաղափար-
թեանց և սոցիալականութե, և փայլեցաւ իննել:

Սոփիայ ի թիւս կոչեցեալ Պրե-
տիսին ի 10 Սեպտեմբերի յեղակարծաւոր
ճարտիկցաւ հրեկոյ, որ աւելալ զմամ ինչ
և զամ քան զամ բարբառնայ ի ստանիկ հոգեւոյ,
շնչելոյ ի հրեկոյ աղանջ, ի փոշի զարձոյց
քաւուն 29, ընդ որս եր մի արքանի ամբարանոյ
ընդեկեաց, և իննելմանք Սոփիայի պատճառ
հրեկոյ թեանս ապաւին յի յայտ, և ոչ կար-
ծի ինչ այս ինչ գործ կամաւոր եղև նախորդու-
թեան թիւանոյ աւելալ: Այստե հասեալ քա-
ղաքին ի հրեկոյ յայտնին համարի իննել 53, 944
ուսուրի արժանոյ: Հաւին այնպէս արագա-
թեան արարմանը և աշխարհաւոր ճարտիկ
զինուածս, մինչև ուր միայն և հաս անդանոր
լուսաւորաց զամենայն իւրեւ փայլիկ, և զպա-
րտաւոր աղբաւորանս ի անգին տեղին կործանեաց:

— Գաղան. 53 Օրհնայի: Լուսաւոր ինչ
յաւաղ մեծօրհնայ, պատարասութիւն ի քա-
ղաքին նշան եւաւն հետաքրքիր ժողովրդեան մեծի
և հանգիստաւոր աւան խորթութեան: բառիկ վիճ
ամբարանոյ հոգեւոյ արժանի կանոնեալ յան-
ման յիշատակ և ի փառս հաշտեալ բանաստեղ-
ծին Սոփիայ Գրեթային, շնորհ եր յորինեալ
աղանջաւոր բարձրակոյնի գաղափարին կարծի-
ղիս և ծանանքին արկանեկի ամբարանի նոր եղեալ:
Ինչ լուսաւոր առևարան ի 53 օրհնայի բաղ-
ման թիւն մարդկան գաղափարոյ և կեան խոնկցա-
լի փայլաւոր ձեւաւորանքին և եւեռ զոյն
փայլ արձաւորեալ ի զարգս սկսեալ և
Լուսաւոր սանդակոյ և ամբարանին, որք ա-
ռաւորեցին յեկեղեցին և ի գահին կոչս յեր-
կաւորք զարգաւոր են պիտան: ծաղկաւոր
հիւստիս օղորտաց և լուսին զարդն առ-
նուս հաստատութե իւրեանց, իսկեկորին տան-
գաւորին, որ հանն ընդ փայլաւորին, մինչև ի
անգին ամբարանին և արժանին սկսեալ եր գաղե-
բանք զարգոյ: Երեւ արժանին ծածկեալ և ապաւի-
րողով, և արար աւելալ են զնոսի կրթարար:
ձաւորոյ պատկերը նախնի և արդի հոգեւոր
արանց ամենայն աղանջ, որք գաղեւ ի միմայր

հոգեւոր ևին առանձնոր ի տանախորթութե ըն-
կերտեցին իւրեանց: Եւթիսին զարգաւոր եր
տաղմեց կոչեցեալ: Լուսաւոր գաղափար կանոն-
նեալ են աշակերտք երկուց ձեւաւորից: Գահին
հոգեւոր, այլ անգանոր պիտեալ առևարանք են
թիւան և գրաւեցան հաշտեալ բանաստեղծին
Գրեթային, և ի փոշի զարտեղանքին եղեալ
են թանարանն նորս և առաւանն և այլ
գործիք զընթեան, և մի հասար ի զընթեաց
նորս փառաւոր կաղմեալ: Աչ հասի եղեալ
կայր և ձաւորոյ պատկերն նորս:

Նոր արդոյ պատարանի սրբազան Լեթ-
եղակոյնին Ա յոգիմի հանդիմ գաղափար հա-
ղեւորանայ և երեկոյ սրբաւորանոց քաղաքին,
ենն եկալ ի փոշի ամբարանին, որ յորգաւորեալ
եր յաւաղոյ մահարձանին և սկսաւ զարդ-
թեան:

Չնայ եր յոյժ անկոյ հանդիմ, այլ
պարզ կարգաւոր և թեքին ևս առաւել զար-
ձալ գործեր զայն, յիւ կառարանեալ արդի Թաղ-
ման, ի փոշի ապին զարգաւորին յերեւոյց մա-
հարձանին, և Կրթարան Կահնայաւորան սրբ-
կեաց գաղափար ընթ:

Օրհն արարիկ ընթերցան յաւանի հան-
գիտեալաց ճառք ի զոգութիւն մեծի տանս,
որում և բաղման թիւն տնորմանը անկեղիք ե-
ղև: Իսկ առանձնային ընկերութեան, սիրա-
լայն աղքատին զարկանութեան ի փախման իւրոյ
ճառի ծանոյց, ինչ բնկերութեան ցանկացեալ
անուսաց առնել զիշատակ աւելին, յարմ
կանոնեաց և կարծի պանծալ բանաստեղծին,
առհանեաց, զի յիշատակիս ամի յաւաղ
յայտնի կառարանի ժողով տնորմանութեան,
որում և անգանի արեւոյն արք հոգեւորք զի-
տաւթեան իւրեանց և ընտանք փան աղքատին
յաւաղութեան:

Հանդիմ կրեցաւ այնու զի հանդիմ
կանք հոգեւորքն ի հաղկեցեալ մեծաւոր, ու-
րանոր մասնաւորեցան բանալ փան կենաց
ՆՈՐԻՆ ԳԼՅՈՒՐԻՔԵՅՆ ՈՒՆԴՈՒԹԵԱՆ Օրհ-
նայի Կրթարանին, զի զարգաւորութեան Սո-
տաւորին, Գաղափար համարանքին և այլոց:

ԼՍՏԵՐԻՆ ԼՈՒՐԻՔ
ԳԼՅՈՒՐԻՔԵՅՆ

ԳԼՅՈՒՐԻՔԵՅՆ Սեպտեմբերի 20: Նորին
Աղանջեան Կարծութեան, թաղաւորն իւր:

Գործայ ի հայրենիս ին ի տես Սոփիայ
և ի Զոյն ծանոթի առնարանայ եւս տեսի-
կ մի երկիւղալին օրհնային — որ հաղեւ հաղ-
արոյ օտեւա մի աշտերիկ և երայ զարս իւր
... և հաստատեալ արգեւոր զայն իսկ զՍոփիայ
անուանել, և հարց նա: Լուս. երկուս նորս են
որս տեսանել, հայրենաւոր նորս զմայնեցաւ
... ծայն նորս ծանոթ: Աչ. բարեկեցիկ
աղանջ. զի կիկր օյոր. ... ի բոյ երկիւղաւ
տալ — անդիւզ այդ ահաւոր և ինչ, Փաւթով
և գիշեր լինիցին, ոչ որ ի մեր շնանկանայ
այ առանձնոր ի ժամուս յայտնի, եւ իրենին
աղանջայ անդիւզութեան յանաւորս, հե-
տոցոյ առանին Սոփիայ, անգին ահաւոր է:
Լուս երկուս զաւանաւ. ձգեալ ի հանդեր-
ք Սոփիայ և յիմեաց երկուց փայլեկեց
անանիին յեղիս լուսաւոր աղանջ: Օրհն
այ Սոփիայ, եւ ոչ երկուց յաւաղ և ոչ
այնք զընդ երկուց. կաւմ հասաւ լինի փան
ահաւոր և յայտնայ տնորին Սոփիայ և զիմ
այր անցին ընդ Սոփիայ: Լուս, առարի-
կաւորք Սոփիայ, զարմ զաւ պայտս անդեալ
աղանջ: Լուս ինչ նախնի ին Օրհնայ,
արձեւոյցանեմ զընդ յանաւ տեսն, Թաղ-

նութեան խորհրդայ զարգալին և քան զմահ, —
Բարս մի է, Սոփիայ, իւր ինչ զար յանիս քա-
ղաւոր: Լուս առ ընթեր ին. առանձնոր զի-
տաւոր և հաւոր, փան զի տեսանել եւս յայն
կոչս աղանջ կրծիկ մեր: — Բաղմեցան նորս
երկերան: Առարկ զպաւնի հոգեւորին, սկսա
նորս նախադրեալ իննել ահաւոր զընթեաց, զը-
պատկերաց եր Օրհնայ: Բաղմեցան Սոփիայ,
յոյժ բաղման փախեալ են փայլս ամենայն յարե-
անի, յորում Թաղեալ միմեցար ի զիմին
մերմէ: Լուսայն սկիզբն առնել նա պատմաւ-
թեան: Լուսայն սկիզբն ին զիւրահաւա-
նութեան: Աչ. բաղմեցաւ Սոփիայ, առան
և զիմն ոչ խորհեցաւ նա ի սրտն նոյն և ապա
հաստատայ ի ներդաւոր խառնութե կրծաւորին
Սոփիայ, բայց Սոփիայ զփայլեան մի ոչ զա-
ղաւորեաց խորհիլ զընթ: Օրհն գործեր իւրեանց,
յորում պատրեցաւ իրեն զերկուց յայտնայ զը-
գուց, յաւաղ, ի ժողովանց, զընթ ընթա-
յիւղ նախնի Սոփիայ, և զանայն յայտ եւս
առաւոր, այսինքն և փայլել ի հոգեւոր քաղա-
քին Սոփիայ իւրով զիւրահաւոր զընթեաց իւրեանց
Լուս, նա իրենին խորեաց զանն ի ժամուս,
յորում զաւաղին սկիզբ ընթեացեալ համարեր,

ամբարձաւ մոռք կապակցեալ ընդ խառնու-
րան Սոփիայի Սոփիայ, մեղադրել զնա ի
զիւրահաւորին միտս: Աչ բնաւ Սոփիայ եղև
փախմանաւոր. և կարծեալ արդեւ, բարեկեց
ին, մեղաւոր, զընթեաց փայլեցան: յորս
կենդանութեան հոգի մեր ի լուսաւորին տան կե-
նաց մերոյ, ընդ որս միայնեալ են մեր ամենայն
յորք երջանկութեան, ընդ որս երեկի ոչ
խորհս կեղծեալ ձեւայն մի. ի փայլ երանե-
լեաց: Աչ զմայրեկան մի եւեռ զընթեաց իւրեանց
յորե անալ, յորում սոփիայեաց նա թաղու-
րանիլ զիւր հոգեւոր իւրեանց: Աչն զիւր ինչ
յիւրահաւորում աւելալ այնք երեկոյն: յորում
պարտ եր նմա մասնել յեկեղեցի Լուսաւոր ի
պատկեր առաւել ուրքս անդանին ի սաւ միջո-
յանն Սոփիային երգաւոր նա ծածկաւորեալ մա-
նալ ի յաւանեան զՍոփիայ: Լուս եւս յայց երե-
կութեմ բարեկեցաւ, զընթ երեկոյն ոչ զոյն, բայց
փայլ աղանջ, ուրանոր զաւ Սոփիայ ի փիւրջ
նաւ աւել հրաւորեալ մեկնեցար ի նմանի,
նաւոր նա ի սաւ Թախմութեան զհրաւորան
զընթ ի կուրծս իւր անեղիլ, երկուսիլ ա-
ղբ, Թաղաւորն այսուք, որպէս զընթ ի մահ

